

Srebrne Szkoły  
Silver Schools

Instytut Biżuterii Akademii Sztuk Pięknych  
im. Wł. Strzemińskiego w Łodzi

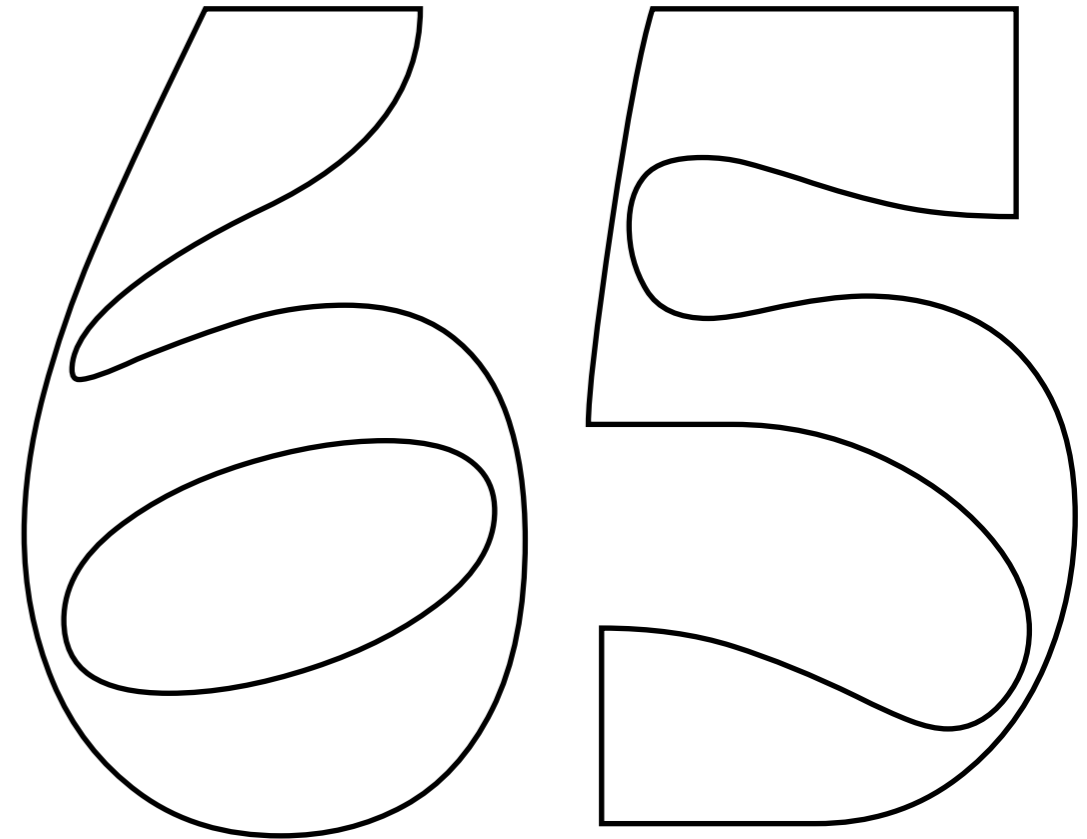
The Institute of Jewellery  
at the Strzemiński Academy of Fine Arts  
in Łódź, Poland

65

**Instytut Bizuterii Akademii Sztuk Pięknych  
im. Wł. Strzemińskiego w Łodzi**

**The Institute of Jewellery  
at the Strzemiński Academy of Fine Arts  
in Łódź, Poland**

**Srebrne Szkoły  
Silver Schools**



**Galeria Sztuki w Legnicy, 2024**

## Studenci | Students

Justyna Anioł  
Ewa Barańska  
Marta Bocian  
Corey Broniszewski  
Gabriela Buczek  
Julia Ciołkowska  
Tadeusz Czomber  
Karolina Dyczko  
Martyna Gniado  
Maja Golińska  
Karolina Hanzl  
Katarzyna Jantoszak  
Magdalena Kowalczyk  
Petya Krumova Todorova  
Adrianna Kusielczuk  
Marianna Lamenta  
Marcelina Lewicka  
Michalina Lipińska  
Wojciech Łuckiewicz  
Monika Łuczak  
Maria Matras  
Monika Mikita  
Martyna Muszyńska  
Karolina Niedzielska  
Wiktoria Nowotna  
Lena Ogórkiewicz  
Tytus Olszak  
Aneta Olszewska  
Izabela Papis  
Jonatan Poeche  
Martyna Przegendza  
Mateusz Rzepecki  
Dymitr Sobiczewski  
Joanna Specylak  
Izabela Sraga  
Maria Stępak  
Klaudia Stopa  
Martyna Stysiak  
Weronika Szczepaniak  
Agata Szostak  
Małgorzata Terka  
Daria Wojtal  
Martyna Woszczak

Weronika Wrzeszczyńska  
Julia Żuwalska

## Wykładowcy | Lecturers

Prof. Andrzej Boss  
Prof. Andrzej Szadkowski  
Dr hab. Olga Podfilipska-Krysińska,  
prof. Uczelni  
Dr hab. Sergiusz Kuchczyński,  
prof. Uczelni  
Dr hab. Ewa Effenberg-Kaja  
Dr Michalina Owczarek-Siwak  
Dr Jarosław Kolec  
Dr Ewa Kostrzewska  
Dr Magdalena Walczak  
Mgr Marcin Nowak  
Mgr Izabela Kędzior

## Dr hab. Olga Podfilipska- Krysińska, prof. ASP, Dziekana Wydziału Sztuk Projektowych

### PL

Kruche, poźółkłe kartki pokryte ręcznym pismem albo równymi rzędami maszynopisu. Czasami trafia się przekreślone słowo, czasami zaznaczony akapit. Każdy, kto pracuje jako wykładowca w uczelni, zna trud tworzenia wpisywanych w tabelki formularzy czy w ramy systemu komputerowego, programów nauczania, teraz nazwanych sylabusami. Założenia programowe spisane przez Lenę Kowalewicz-Wegner nie wyglądają jak współczesne dokumenty. Ale treści w nich zawarte powtarzane są już przez kolejne pokolenia wykładowców w łódzkiej uczelni. Biżuteria ma „w małej skali rozwiązywać te same problemy plastyczne jakie rysują się w rzeźbie, architekturze. Proporcje bryły, wyczucie przestrzeni, umiejętność wiązanie poszczególnych elementów w jednorodną całość, powiązanie z budową ciała ludzkiego lub zaprzeczanie tej budowie, jednak zawsze w oparciu o jej konstrukcję.”

Kształcenie projektantów biżuterii w Łodzi rozpoczęło się w 1959 roku utworzeniem w Studium Odzieży, Galanterii i Grafiki Żurnalowej, Pracowni projektowania galanterii prowadzonej przez pracującą na stanowisku asystenta Lenę Kowalewicz. Zmiany nazwy pracowni, następujące z roku na rok, były odbiciem

starań tworzącej ją projektantki o nadanie jej ważności i autonomii – wyraźnie nie odpowiadały jej próby sprowadzenia projektów studentów do „drobnych form” czy „elementów ubioru”. W swoich zapiskach potwierdzała niezależność i wartość tworzonych w pracowni dzieł. W wydawanych wówczas czasopismach sporo było artykułów z zachwytem opisujących prace młodych projektantów: „interesująca, niezwykle oryginalna w pomysłach biżuteria wykonana pod kierunkiem ob. Wegnerowej z Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych”.

O popularności projektowania biżuterii w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych świadczą nazwiska studentów – później znakomitych artystów oraz jej asystentów: Andrzej Jocz (w latach 1967–68), Andrzej Jakuszewski (1968–69) czy wreszcie Barbara Rosé (1969–81), która prowadziła przedmiot już po odejściu Leny Kowalewicz-Wegner na emeryturę. Od 1973 roku pojawiła się w strukturze uczelni druga, równoległa pracownia from przemysłowych i galanterii prowadzona przez doc. Zygmunta Ogródowczyka z asystentem Andrzejem Szadkowskim. W 1984 roku nauczanie projektowania biżuterii i galanterii z metalu i tworzyw objął adj. Andrzej Szadkowski z asystentem Andrzejem Bossem.

Jakie są najważniejsze daty przełomowe w istnieniu dzisiejszego Instytutu Biżuterii w Akademii

Sztuk Pięknych w Łodzi? To na pewno oddzielnie się od Katedry Ubioru i utworzenie w 2002 roku Katedry Biżuterii, które zawdzięczamy prof. Andrzejowi Szadkowskiemu i prof. Andrzejowi Bossowi oraz utworzenie kierunku biżuteria w 2019 roku, kiedy miałam przyjemność i honor być dyrektorką Instytutu. Od tego roku kandydaci zdają już na konkretny, dedykowany kierunek, łatwiej więc na niego trafić prawdziwym pasjonatom i entuzjastom. Choć takich osób nigdy „na biżuterii” nie brakowało. Przed laty moja przyjaciółka dziwiła się, że noszę ze sobą w torebce ciężkie jubilerskie narzędzia i pracuję w uczelnianych warsztatach w każdej wolnej chwili. Dzisiaj ze wzruszeniem obserwuję działania studentów, którzy tłoczą się w niezbyt dużych salach, eksperymentują i działają z pasją, gotowi w każdej chwili projektować, szlifować, lutować i polerować. I najczęściej kształcą się i rozwijają zgodnie z założeniami opisanymi w latach 60. w notatkach twórczyni: „Rozwój świadomości artystycznej na przestrzeni dwuletniego [wtedy] okresu dydaktycznego ma przebiegać od zupełnie prostej formy przez coraz bardziej skomplikowaną analitycznie traktowaną [...] do prostej, głębiej syntetycznej [...]. Po przejściu przez doświadczenie powrót do syntezy”.

Z okazji 65-lecia należałoby chyba życzyć Instytutowi, żeby nie zabrakło pasji i pomysłów ani studentom, ani pedagogom...

**Dr. Olga Podfilipska-Krysińska, AFA Prof., Dean of the Faculty of Design**

**EN**

Fragile, yellowed pages covered in handwriting or even rows of typewriting. Sometimes a crossed out word, sometimes a circled paragraph. Anyone who works as a lecturer at a contemporary university knows the difficulty of creating framed forms or computerised teaching programmes, now called syllabuses. The syllabuses written down by Lena Kowalewicz-Wegner do not look like contemporary documents. But the their contents have been repeated by successive generations of lecturers at the Łódź academy. Jewellery is supposed to "solve on a small scale the same problems as occur in sculpture, architecture. The proportions of the solid, the sense of space, the skilful binding of individual elements into a homogeneous whole, the connection with the structure of the human body or the denial of this structure, but always based on its construction".

The training of jewellery designers in Łódź began in 1959 with the establishment of the Studio of Accessories Design at the School of Clothing, Accessories and Fashion Illustration, The studio was led by Lena Kowalewicz, who worked as an assistant. The changes in the name of the studio, occurring from year to year, reflected the efforts of its

founding designer to give it validity and autonomy – she clearly did not like the attempts to reduce the students' designs to "minor forms" or "elements of clothing". In her notes, she affirmed the independence and value of the works created in the studio. In the magazines coming out at the time, there were quite a few articles delightedly describing the work of the young designers: "interesting, highly original in ideas jewellery made under the direction of citizen Wegner from the Higher School of Fine Arts".

The popularity of jewellery design at the State Academy of Fine Arts is evidenced by the names of students – later to become eminent artists – and her assistants: Andrzej Jocz (1967–68), Andrzej Jakuszewski (1968–69) or, finally, Barbara Rosé (1969–81) – she led the subject after Lena Kowalewicz-Wegner retired. From 1973, another, parallel studio of industrial forms and accessories design appeared in the structure of the academy, run by Associate Professor Zygmunt Ogrodowczyk with an assistant, Andrzej Szadkowski. In 1984, the teaching of jewellery design and metal and plastic accessories was taken over by lecturer Andrzej Szadkowski and his assistant Andrzej Boss.

What are the most important milestone dates in the existence of today's Institute of Jewellery at the Academy of Fine Arts in Łódź? It was certainly the separation from the Department of Fashion

and the creation of the Department of Jewellery in 2002, which we owe to Prof Andrzej Szadkowski and Prof Andrzej Boss, and the creation of the jewellery faculty in 2019, when I had the pleasure and honour to be the director of the Institute. As of this year, candidates are already taking a specific, dedicated course, so it is easier for true enthusiasts to get onto it. Although there has never been a shortage of such people "in jewellery". Years ago, a friend of mine was surprised that I carried heavy jewellery tools in my handbag and worked in the college workshops every spare moment. Today, I watch with emotion the activities of the students who crowd the not-so-large rooms, experimenting and working with passion, ready to design, grind, solder and polish at any time. And more often than not, they educate and develop along the lines described in the 1960s in the artist's notes: "The development of artistic consciousness over a [then] 2-year didactic period is to proceed from a completely simple form through an increasingly complex, analytically treated one [...] to a simple, more profoundly synthetic one [...]. After going through the experience – a return to synthesis".

On the occasion of its 65<sup>th</sup> anniversary, I think it would be appropriate to wish the Institute's students and teachers never to run out of their passion...

**Prof. Andrzej Boss**

**PL**

Dobra biżuteria to przedmiot niosący w sobie czytelny przekaz. Właściwe połączenie w realizacji kilku elementów – formy, materiałów i technologii, umożliwia właściwy sposób czytania opowieści. Oczywiście bez ustalenia celu opowieści trudno jest dobrać środki wyrazu. Głównym narratorem historii może być zarówno forma, materiał jak i wybrana technologia. Tego właśnie, poza klasycznym warszatem pragniemy nauczyć w naszym Instytucie Biżuterii. Eksperymentowanie, poszukiwanie nowych materiałów i technologii jest ważnym elementem edukacji. Idea ta wpisana jest w „ducha” jednostki. Była ona widoczna i wyróżniała nas od początku istnienia. Ten sposób myślenia zainicjowała pomysłodawczyni i pierwsza prowadząca tę specjalizację w w naszej uczelni Lena Kowalewicz-Wegner. Pobudzanie kreatywności, tworzenie czegoś wartościowego z odpadów poprodukcyjnych można zobaczyć już w najwcześniejszych pracach studenckich. W latach 80-tych, kiedy nie było jeszcze mody na recykling, ćwiczeniem wstępnym w tej specjalizacji było budowanie kompozycji z takich właśnie elementów.

Wszystko się zmienia, ewoluuje. Nowe materiały i technologie są synonimem postępu. Zmiany narzędzi wykorzystywanych do produkcji wpłynęły na sposób

myślenia i działania. Zmieniać się też musi sposób edukacji. Najczęściej siedzimy przy komputerach i smartfonach. Poprzez nie komunikujemy się. To one zaczynają opowiadać wszystkie historie, zamykając nas w wirtualnej rzeczywistości. Zachętą do powrotu do świata realnego jest możliwość doświadczania emocji. Przetworzenie kawałka blachy srebrnej czy mosiężnej w emocjonalny przedmiot to prawie magiczna moc zmieniania rzeczywistości. To transformacja bezdusznej materii w opowiadające przedmioty. Umiejętność stworzenia biżuterii, z którą odbiorca będzie chciał wejść w relacje to ważny element edukacji. Otwarte spojrzenie, unikanie stereotypowego myślenia umożliwia powstawanie intrygujących prac. Ta odmienność formy czy technologii często zachęca do komentowania, a to prosty sposób na „zainfekowanie odbiorcy wirusem”, który rozpowszechni zawarty w pracy przekaz. Tę informację wzmocnić może taktylny kontakt z materiałem, bowiem różne tworzywa i powierzchnie mają swój własny język. Dzisiaj ważne jest projektowanie interakcji – projektowanie doświadczenia. Trzymajmy się tego realnego świata i cieszymy się jego doświadczaniem. Opowiadajmy własne historie poprzez biżuterię.

**Prof. Andrzej Boss**

**EN**

Good jewellery is an object that carries a clear message. The right combination of several elements in the realisation – form, materials and technology – makes it possible to read the story in the right way. Of course, without establishing the purpose of the story, it is difficult to choose the right means of expression. The main narrator of the story can be either the form, the material or the chosen technology. This is what we try to teach in our Jewellery Institute, in addition to the classical workshop. Experimentation, the search for new materials and technologies is an important part of education. This idea is embedded in the "spirit" of the faculty, which was evident and has distinguished us from the beginning. This way of thinking was initiated by the originator and first leader of this specialisation at our university, Lena Kowalewicz-Wegner. Stimulating creativity, creating something of value from production waste, can be seen in the earliest student work. Back in the 1980s, when recycling was not yet fashionable, the introductory exercise in this specialisation was to build compositions from such elements.

Everything is changing, evolving. New materials and technologies are synonymous with progress. Changes in the tools used for production have changed the

way we think and act. The way we educate must also be changing. Most often, we sit at computers and smartphones. We communicate through them. They are the ones that start to tell all the stories, enclosing us in a virtual reality. The incentive to return to the real world is the possibility of experiencing emotions. Transforming a piece of sheet silver or brass into an emotional object is almost a magical power to change reality. It is the transformation of soulless matter into storytelling objects. Being able to create jewellery with which the recipient will want to interact is an important part of education. An open outlook, avoiding stereotypical thinking, enables intriguing works to emerge. This difference in form or technology often encourages comments on the work, a way of "infecting the viewer with a virus" that spreads the message contained in the work. This information can be reinforced by tactile contact with the matter, as different materials and surfaces have their own language. Today, interaction design, i.e. experience design – is important. Let us hold on to this real world and enjoy experiencing it. Let us tell our own stories through jewellery.

**Dr Michalina Owczarek-Siwak**

**PL**

Początki Instytutu Bizuterii w naszej Akademii sięgają 1959 roku. To właśnie wtedy Lena Kowalewicz-Wegner utworzyła (wówczas jeszcze) w Państwowej Szkole Sztuk Plastycznych pierwszą pracownię związaną z metalem. Z biegiem czasu, stopniowo zmieniała się ona z pojedynczej pracowni w katedrę, a następnie w Instytut, kształcący studentów kompleksowo w dziedzinie bizuterii. Jest to jedyna tego typu jednostka w szkolnictwie wyższym w Polsce.

Ciekawe jest, że to właśnie w Łodzi, mieście kojarzącym się z przemysłem tekstylnym, bizuteria ma tak silne korzenie. Jest to pewnego rodzaju zagadką, dlaczego właśnie tu rozwinęła się jednostka, której geneza sięga 65 lat. Można tylko snuć domysły w oparciu o materiały archiwalne pozostawione przez Lenę Kowalewicz-Wegner. Właściwie o jej metody dydaktyczne, będące cenną spuścizną towarzyszącą nam, często nieświadomie, do dnia dzisiejszego. Widać to zarówno w twórczości pedagogów, absolwentów, jak i studentów. Czuje się to w nierozwalnym połączeniu pomiędzy ciałem człowieka, a rzeźbiarskim aspektem bizuterii. A także w formie samego przedmiotu, do której wprowadzane są doświadczenia twórcy, ale i jego wrażliwość, sprawiając, że staje się ona najważniejszym aspektem.

Jak większość obecnych, ale i emerytowanych już pedagogów, zaczęłam swą przygodę z uczelnią jako studentka kształcąca się z zakresu bizuterii w ASP w Łodzi. Z sentymentem spoglądam na czasy beztroskiego projektowania form, oraz czerpania z wiedzy pedagogów. Mimo, że ten czas nie jest wyjątkowo odległy, system i forma kształcenia znacząco się zmieniły. Mam wrażenie, że w przeciągu ostatnich 20 lat dynamika rozwoju jednostki była największa. Kiedy zaczęłam studiować pojedyncze pracownie, za sprawą Prof. Andrzeja Szadkowskiego zmieniły się w Katedrę. Stopniowo pojawiały się nowe pracownie, zajęcia rozszerzające ofertę studiów. Cztery lata temu Katedra zmieniła się w Instytut i dalej się rozwija. Co rusz pojawiają się nowe pomysły i rozwiązania usprawniające działanie jednostki. Nie bez znaczenia jest rola samych studentów, którzy jako młodzi, kreatywni ludzie, nie pozwalają nam zapomnieć o pasji projektowania, wnosząc swą pozytywną energię.

Sam cykl kształcenia realizowany jest w systemie studiów stacjonarnych I i II stopnia oraz studiów podyplomowych. Instytut edukuje projektantów tworzących: bizuterię unikatową, komercyjną i przemysłową, przedmioty stołowe, galanterię metalową, medale, statuetki, itp. Praca ze studentami ukierunkowana jest głównie na rozwijanie indywidualnych predyspozycji artystycznych, wyobraźni, kreatywności i zdolności

manualnych. Kształcenie równoległe w pracowniach projektowych i warsztatowych zapewnia studentom kompleksowe przygotowanie specjalistyczne zarówno do roli projektanta komercyjnego, jak i niezależnego twórcy, co pozwala na indywidualne wybranie ścieżki kariery zawodowej. Przedmioty kierunkowe dodatkowo wspierane są kształceniem artystycznym z zakresu malarstwa, rysunku, rzeźby i kompozycji, co łączy się bezpośrednio z ideologią Akademii.

Obecnie w Instytucie studenci mają do dyspozycji Pracownie: bizuterii, form złotniczych, emalii, interdyscyplinarnych działań wizualnych, podstaw projektowania bizuterii, komputerowego wspomaganie projektowania, technologii i materiałoznawstwa, technologii szkła i emalii, małych form rzeźbiarskich oraz warsztaty (pierwsze cztery to pracownie specjalistyczne). Dodatkowo studenci kształceni są pod kątem teoretycznym między innymi z zakresu historii sztuki oraz historii bizuterii.

Intensywne, ale nakierowane na indywidualne predyspozycje, kształcenie w dziedzinie bizuterii pozwala młodym ludziom na wykreowanie siebie jako niezależnego twórcy. Bez względu na to jaką wybiorą ścieżkę kariery, zdobyte umiejętności techniczne oraz umiejętność kreatywnego myślenia i zdolność przełożenia idei na formę ułatwią im drogę do założonego celu.

Obserwując zmiany dokonujące się na uczelni, których po części doświadczyłam sama, a po części mogę tylko pozazdrościć obecnym studentom, z niecierpliwością czekam na kolejne lata. Mam nadzieję, że Instytut dalej będzie się rozwijał, a mi dane będzie w tym uczestniczyć.

**Michalina Owczarek-Siwak, PhD**

**EN**

The origins of the Jewellery Institute at our Academy can be traced back to 1959. It was then that Lena Kowalewicz-Wegner set up the (then still) first metal-related studio at the State School of Fine Arts. Over time, it gradually changed from a single atelier into a department and then into an institute, comprehensively educating students in the field of jewellery. It is the only faculty of this kind among higher education institutions in Poland.

Interestingly enough, it is in Łódź, a city associated with the textile industry, that jewellery has such strong roots. It is somewhat of a mystery to me why an entity whose origins date back 65 years has developed just here. I can only speculate based on the archival material left behind by Lena Kowalewicz-Wegner, and

more precisely on her teaching methods, which are a valuable legacy accompanying us, often unconsciously, to this day. This can be seen in the work of educators, graduates and students alike. It is felt in the inextricable connection between the human body and the sculptural aspect of jewellery. And also in the form of the object itself, into which the experiences of the maker, but also his sensibility, are introduced, making it the most important aspect.

Like most of the present, but also already retired, educators, I started as the person studying jewellery at the Academy of Fine Arts in Łódź. I look back with fondness on those times of carefree form design, and of benefiting from the knowledge of the educators around me. Although those times are not so distant, the system and the form of education have changed significantly. I feel that over the last 20 years the dynamics of individual development have been the greatest. When I started studying, the individual studios, thanks to Prof Andrzej Szadkowski, turned into a Department. Gradually, new studios and classes appeared, expanding the range of studies on offer. Four years ago, the Faculty changed into an Institute and continues to develop. Every now and then, new ideas and solutions to improve the operation of the unit appear. Not without significance are the students themselves, who, as young, creative people,

do not let us forget our passion for design, sharing with us their positive energy.

The educational cycle itself is implemented here in the system of full-time studies of the first and second degree and postgraduate studies. The institute educates designers creating: unique, commercial and industrial jewellery, tableware, metal accessories, medals, statuettes, etc. The work with students is mainly geared towards developing individual artistic aptitude, imagination, creativity and manual skills. Parallel training in the design and workshop studios provides students with comprehensive specialist preparation both as a commercial designer and as an independent artist, allowing them to choose their career path individually, already as a graduate. The leading subjects are additionally supported by artistic training in painting, drawing, sculpture and composition, which links directly to the ideology of the Academy.

Currently, the Institute offers students the Studios: of Jewellery, Goldsmithing Forms, Enamel, Interdisciplinary Visual Activities, Basics of Jewellery Design, Computer Aided Design, Technology and Materials Science, Glass and Enamel Technology, Small Sculptural Forms and Workshops, of which the first four are specialist studios. In addition, students receive theoretical training in art history and jewellery history, and other courses.

The intensive, but individually oriented training in jewellery allows students to develop themselves as independent designers. Whichever career path they choose, the technical skills they acquire, along with the ability to think creatively and translate ideas into form, will facilitate their path to their goal.

Given the changes I have witnessed myself, and which I somewhat envy the current students, I look forward to the years ahead. I hope that the Institute will continue to move forward and that I will be able to witness them.

## **O Srebrnych Szkołach**

### **PL**

Srebrne Szkoły to wystawy polskich i zagranicznych wyższych uczelni specjalizujących się w edukacji w zakresie współczesnej biżuterii, dokumentujące dokonania zarówno studentów, jak i uznanych pedagogów.

To jedna z wiodących i najbardziej spektakularnych serii wystawieni- niczych, odbywających się w ramach Legnickiego Festiwalu SREBRO, organizowanego od 1979 roku przez miejską Galerię Sztuki (w przeszłości także Muzeum Miedzi). Legnickie SREBRO jest jednym z pierwszych i najważniejszych wydarzeń w Europie poświęconych prezentacji autorskiej, eksperymentalnej, awangardowej biżuterii artystycznej. Od przeszło dwudziestu lat festiwalowym prezentacjom towarzyszą wystawy szkół złotych z Polski, Europy, a nawet świata. Uzupełniają i urozmaicają tym coroczny program kilkunastu wystaw: autorskich i kuratorskich, indywidualnych i zbiorowych, problematycznych i przekrojowych, rodzimych i międzynarodowych. Srebrne Szkoły konfrontują sztukę różnych pokoleń, kręgów kulturowych oraz rozmaitych uczelni z Europy i innych rejonów świata. Ukazują szeroką panoramę aktualnej twórczości, influencje, najnowsze nurty, a także poziom kształcenia oraz prężną działalność akademii sztuki.

Dotychczas na ponad czterdziestu legnickich wystawach prezentowaliśmy twórczość i działalność kilkudziesięciu instytucji z dwiętnastu państw: Polski, Belgii, Bułgarii, Czech, Estonii, Francji, Hiszpanii, Litwy, Niemiec, Norwegii, Portugalii, Rumunii, Słowacji, Szwecji, Wielkiej Brytanii, Włoch, Chin, Egiptu i Izraela.

### **About Silver Schools cycle**

#### **EN**

Silver Schools are exhibitions of Polish and abroad of higher education institutions specialising in contemporary jewellery training, documenting the achievements of both students and established academics.

This is one of the leading and most spectacular exhibition series held as part of the Legnica Jewellery Festival SILVER, which has been held since 1979 by the town's Gallery of Art (in the past also the Copper Museum). The Legnica Jewellery Festival SILVER is one of the first and most important events in Europe devoted to the presentation of original, experimental, avant-garde artistic jewellery. For more than twenty years, the festival presentations have been accompanied by exhibitions of goldsmith schools

from Poland, Europe and even the world. They complete and add variety to the annual programme of over a dozen exhibitions: author's and curator's, solo and collective, problematic and cross-sectional, Polish and international. The Silver Schools confront art of different generations, cultural generations, cultural circles and various universities from Europe and other regions of the world. They show a broad panorama of current work, influences, latest trends as well as the level of education and the flourishing activity of art academies.

So far, over forty exhibitions in Legnica have presented the work and activities of dozens of institutions from nineteen countries: Poland, Belgium, Bulgaria, the Czech Republic, Estonia, France, Spain, Lithuania, Germany, Norway, Portugal, Romania, Slovakia, Sweden, Great Britain, Italy, China, Egypt and Israel.





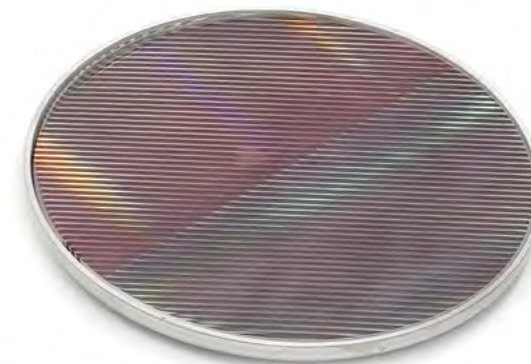
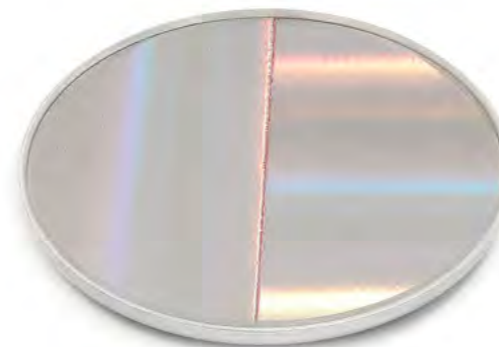




**Prof. Andrzej Boss**  
*Bez tytułu*  
 brosze, papier, srebro, miedź, bursztyn

*Untitled*  
 brooches, paper, silver, copper, amber

2024



**Prof. Andrzej Szadkowski**  
*Art systemy*  
 brosze, aluminium, plexi, magnes, folie

*Art Systems*  
 brooches, aluminum, plexiglass, magnet, foils

2005





**Dr hab. Ewa Effenberg-Kaja**  
*Bez tytułu*  
naszyjnik, srebro, stal, kamień

*Untitled*  
necklace, silver, steel, stone

2024



**Dr hab. Olga Podfilipska-Krysińska**  
*1,2 ... 0*  
obiekty, srebro, szyszki, stal

objects, silver, cones, steel

2024



**Dr hab. Sergiusz Kuchczyński**  
*POINTS*  
brosze, mosiądz, tworzywo sztuczne

brooches, brass, plastic

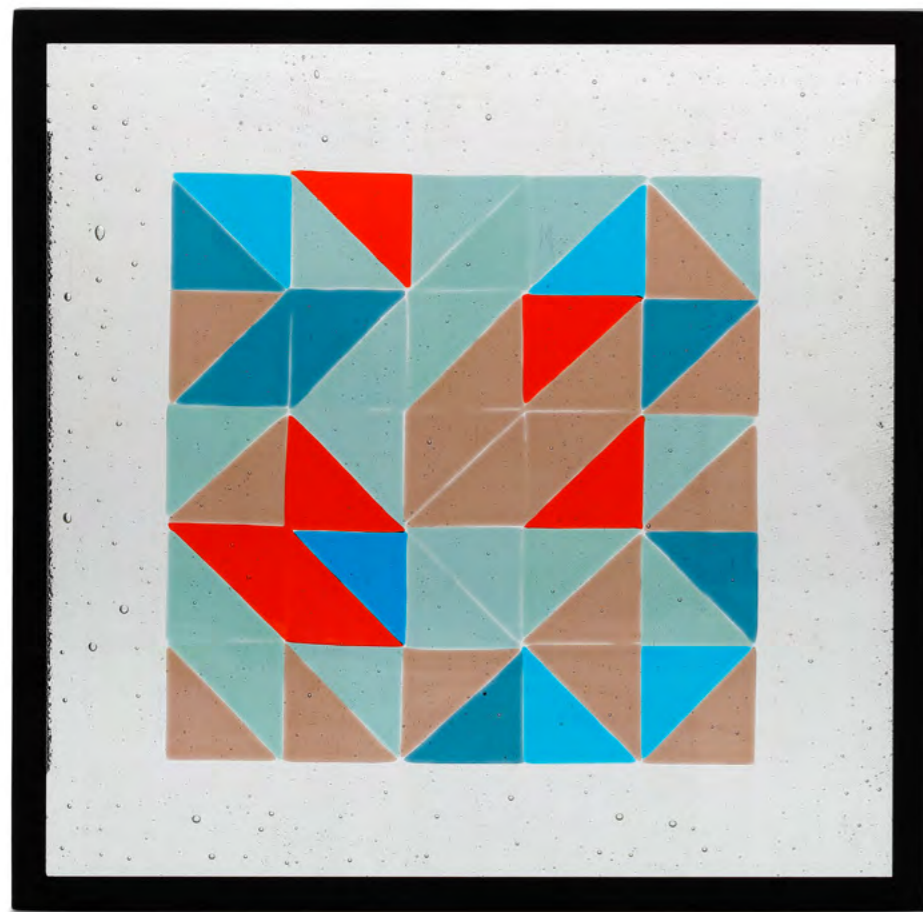
2024



**Dr Michalina Owczarek-Siwak**  
*Antystresowe*  
brosze, biały mosiądz, akryl,  
łuska gryki, magnes

*Stressed out*  
brooches, white brass, acrylic,  
buckwheat hull, magnet

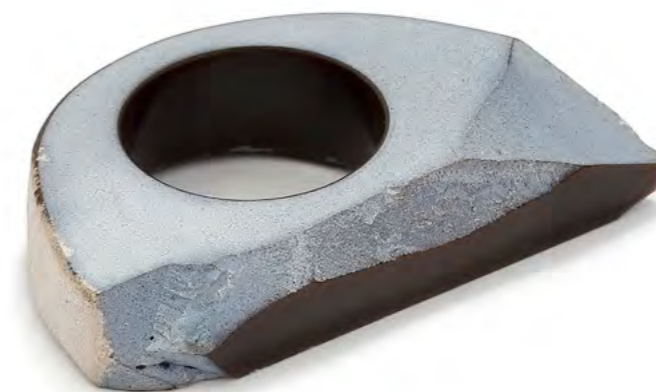
2024



**Dr Ewa Kostrzewska**  
*Bez tytułu*  
kompozycja, szkło

*Untitled*  
composition, glass

2024



**Dr Jarosław Kolec**  
*Bez tytułu*  
pierścień, krzemień czekoladowy

*Untitled*  
ring, chocolate flint

2024



**Dr Magdalena Walczak**  
*Avatara*  
rzeźba, brąz patynowany

*Avatara*  
sculpture, patinated bronze

2022



**Izabela Kędzior**  
*Luksus jutra*  
wisior, mosiądz, alpaka, szkło, kauczuk

*Luxury of tomorrow*  
pendant, brass, alpaca, glass, rubber

2021





**Marcin Nowak**  
*Bez tytułu*  
pierścień, wydruk 3D

*Untitled*  
ring, 3D print

2024

**Pracownia Form Złotniczych** [s. 25–27]  
prowadzący prof. Andrzej Boss  
**Studio of Goldsmithing Forms** [p. 25–27]  
led by prof. Andrzej Boss



**Magdalena Kowalczyk**  
*Bez tytułu*  
flakon na perfumy, żywica epoksydowa,  
mosiądz

*Untitled*  
perfume bottle, epoxy resin,  
brass

2019



**Małgorzata Terka**

*Bez tytułu*

zestaw do parzenia herbaty, pleksi, mosiądz, stal,  
drewno, alpaka, pianka

*Untitled*

tea set, plexiglass, brass, steel, wood, alpaca,  
foam

2016



**Karolina Niedzielska**

*Bez tytułu*

mieszadło do napojów, mosiądz

*Untitled*

beverage stirrer, brass

2023



**Marianna Lamenta**  
*Kolekcja osobliwości*  
*inspirowana dysfunkcjami psychicznymi*  
obiekt, mosiądz, rybie kości

*Cabinet of curiosities*  
*inspired by mental dysfunctions*  
object, brass, fish bones

2022



**Martyna Przegenda**  
*Redesign*  
bransoleta, mosiądz, pleksi, linka

bracelet, brass, plexiglass, rope

2024





**Weronika Wrzeszczyńska**

*Apoptoza nadziei*  
wisiory, szkło, mosiądz, emaila, haft,  
kaczuk

*Apoptosis of hope*  
pendants, glass, brass, enamel, embroidery,  
rubber

2022

**Pracownia Bizuterii [s. 31-33]**  
prowadzący dr hab. Sergiusz Kuchczyński  
**Jewellery Studio [p. 31-33]**  
led by Sergiusz Kuchczyński, PhD



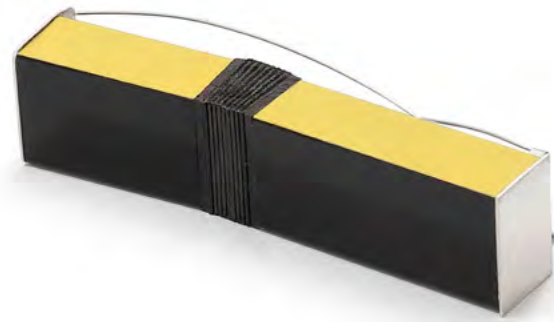
**Aneta Olszewska**

*Bez tytułu*  
naszyjnik, mosiądz, tkanina

*Untitled*  
necklace, brass, fabric

2022





**Wojciech Łuckiewicz**

*Komunikacja*

brosze, aluminium, papier, alpaka, stal

*Communication*

brooches, aluminum, paper, alpaca, steel

2024



**Adrianna Kusielczuk**

*Bez tytułu*

wisiór, mosiądz, żywica epoksydowa

*Untitled*

pendant, brass, epoxy resin

2022



**Dymitr Sobiczewski**  
*Bez tytułu*  
pierścień, srebro, turmalin

*Untitled*  
ring, silver, tourmaline

2023



**Martyna Gniado**  
*Kontrast barw i form*  
pierścienie, srebro, kwarc mleczny, turmalin,  
żywica epoksydowa

*Contrast of Colours and Forms*  
rings, silver, milky quartz, tourmaline,  
epoxy resin

2024



**Daria Wojtal**

*Torebka inspirowana precjozami epoki wiktoriańskiej*  
stal, alpaka, bursztyn, srebro

*Handbag inspired by Victorian era valuables*  
steel, alpaca, amber, silver

2022

**Pracownia Podstaw Projektowania Bizuterii** [s. 37–38]

prowadząca dr Michalina Owczarek–Siwak  
**Jewellery Design Basics Studio** [p. 37–38]  
led by Michalina Owczarek–Siwak, PhD



**Monika Łuczak**

*Bez tytułu*  
mosiądz srebrzony

*Untitled*  
silver-plated brass

2024



**Martyna Stysiak**  
*Adrenalina*  
naszyjnik, pleksi, mosiądz

*Adrenalina*  
necklace, plexiglass, brass

2024



**Izabela Papis**  
*Bez tytułu*  
nóż, drewno, szkło

*Untitled*  
knife, wood, glass

2023





**Marta Bocian**  
*Nenufary*  
kieliszki, szkło

*Water lilies*  
glasses, glass

2024



**Monika Łuczak**  
*Bez tytułu*  
rzeźba, ceramika szkliwiona

*Untitled*  
sculpture, glazed ceramic

2024



**Lena Ogórkiewicz**  
*Multiplikacja*  
pierścienie, żywica

*Multiplication*  
rings, resin

2024

**Organizator i wydawca | Organizer and Publisher**

Galeria Sztuki w Legnicy  
The Gallery of Art in Legnica  
pl. Katedralny 1 | 1 Katedralny Square  
59-220 Legnica, Poland

silver.legnica.eu

**Dyrektorka | Director**

Justyna Teodorczyk

**Koordynatorka festiwalu | Festival coordinator**

Anna Wójcik-Korbas

**Koordynatorka wystawy | Exhibition coordinator**

Maja Bielakowicz

**Współpraca | Cooperation**

Akademia Sztuk Pięknych w Łodzi im. Władysława Strzemińskiego, Instytut Biżuterii Strzemiński Academy of Fine Arts, The Institute of Jewellery

**Tekst wstępu | Introduction text**

dr hab. Olga Podfilipska-Krysińska, prof. Andrzej Boss,  
dr Michalina Owczarek-Siwak

**Tłumaczenie | Translation**

Anna Miller

**Fotografie | Photographs**

pb-group.eu

**Projekt graficzny i skład | Graphic design and DTP**

Olaf Schindler (orkana39.pl)

**Miejsce i czas prezentacji | Place and time of presentation**

Muzeum Miedzi w Legnicy  
The Museum of Copper in Legnica  
13 kwietnia–2 czerwca 2024  
April 13–June 2, 2024

**Druk | Printing by**

Jaks, Wrocław

© Prawa autorskie | Copyright by  
Galeria Sztuki w Legnicy 2024

**Wydanie pierwsze | First edition**

ISBN: 978-83-65841-91-9

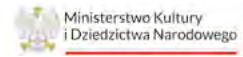
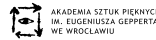
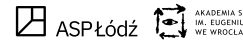
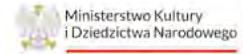
**Nakład | Edition**

200 egzemplarzy | copies

Wystawa zrealizowana w ramach Legnickiego Festiwalu SREBRO 2024 dzięki pomocy finansowej Prezydenta Miasta Legnicy.

Exhibition realized in the framework of the Legnica Jewellery Festival SILVER 2024 with the support of the Mayor of Legnica City.

**GALERIA SZTUKI**  
Legnicki Festiwal **oisrebro** Legnica Jewellery Festival **oisilver**

**Patronat honorowy / Honorary Patronage****Sponsorzy i Partnerzy / Sponsors & Partners****Patronat medialny / Media Patronage**